

Felix De Boeck leeft voort in schitterende erfenis

DROGENBOS — De beroemdste ingezetene van de gemeente, kunstschilder Felix De Boeck, is gisteren in alle eenvoud ten grave gedragen. Naar de wens van de overledene waren er geen bloemen of kransen. Enkel een wit bloemstukje sierde de eenvoudige kist. Hoewel heel wat prominenten uit de wereld van cultuur en politiek op de plechtigheid aanwezig waren, was het toch het grote aantal mensen uit Drogenbos en omgeving dat opviel.

Sedert de beroemde kunstschilder vorige week op 97-jarige leeftijd overleed, was er door De Boeck-kenner Jan De Kelder, de VZW Felix De Boeck en anderen heelwat werk verzet om de begrafenisplechtigheid voor te bereiden. Het was de bedoeling dat alles sober, eenvoudig en zonder drukdoenerij zou verlopen. En dat is ook zo gebeurd.

Schilderwerken

Gisterochtend vanaf 9 uur lag de overledene opgebaard in de trouwzaal van het gemeentehuis, waar voorlopig ook heel wat schilderwerken van Felix De Boeck hangen in afwachting dat het museum Felix De Boeck klaar is. Onder begeleiding van de plaatselijke fanfare Sint-Niklaas — die de *Marche Funèbre* van Jean Huysmans ten gehore bracht —, prominenten en mensen van Drogenbos werd de kist even voor 11 uur overgebracht naar de naastgelegen Sint-Niklaaskerk. Het volk stond buiten te drummen: binnen waren alle stoelen al bezet. De plaatselijke koren La Fraternité en Serenata luisterden de eenvoudige dienst op. Pastoor Gerrit Van den Houtte ging voor in het gebed, bijgestaan door monseigneur Derovere als afgevaardigde van kardinaal Danneels.

Dochter

Eén van de laatste woorden van Felix De

POL DE WILDE

De plaatselijke fanfare Sint-Niklaas hief de *Marche Funèbre* van Jean Huysmans aan.

Boeck was: „Ik zal mijn dochter Marcelle niet meer zien.” Deze gedachte deed hem veel pijn. Ook bij de begrafenis kon de gehandicapte dochter, die in een verzorgingstehuis verblijft, niet aanwezig zijn.

Bij het einde van de kerkdienst nam burgemeester Jean Calmeyn het woord: „Felix De Boeck stierf zoals hij geleefd heeft: rustig en sereen, in eenvoud en discretie. Deze uitvaart is geen afscheid,” zo bevestigde de burgemeester, „Hij leeft voort in de schitterende er-

fenis die hij ons heeft nagelaten.” De burgemeester herinnerde er aan dat de cirkel voor Felix De Boeck het symbool was van het volmaakte, het eeuwige: „Nu is, vriend Felix, ook voor u de cirkel rond.”

Het ouderlijk huis, waar Felix De Boeck 97 jaar leefde, wordt samen met het museum dat in de tuin ervan wordt gebouwd, de verankering van de nagedachtenis van de kunstschilder in „zijn” Drogenbos.

—Jo.S.

HET VOLK 24/07/95.

POL DE WILDE

Afscheid van Felix De Boeck

DROGENBOS — De Sint-Niklaaskerk in het landelijke Drogenbos was gistervoormiddag te klein voor de vele mensen die afscheid namen van de overleden kunstschilder Felix De Boeck. Die stierf vorige week woensdag op 97-jarige leeftijd aan de gevolgen van een bronchitis.

De Boeck, die grote vermaardheid verwierf, had heel wat tegenslagen te verwerken: „Ik ben klaar om naar de Heer te gaan omdat ik geloof in het hiernamaals. Ik wil bij Marieke (zijn overleden vrouw, *red.*) en mijn overleden kinderen zijn”, zei Felix De Boeck nog kort voor zijn dood. Hij leefde in onthechting: „Ik heb alles weggegeven; mijn huis, mijn grond, mijn oeuvre. Ik bezit niets meer. Dat is de beste illustratie van mijn geliefde thema: de zelfgave.”

Geen toeval dus dat uitgerekend één van zijn doe-

ken met als titel *De Zelfgave* het altaar sierde tijdens de plechtigheid én als illustratie werd afgebeeld op het rouwprentje.

Heel wat prominenten woonden de begrafenisplechtigheid bij. Onder hen premier Jean-Luc Dehaene, vice-premier Herman Van Rompuy, de ministers Hugo Weckx, Jos Chabert en Vic Ancliaux, rector Roger Dillemans van de KU Leuven, Cas Goossens van de BRTN en generaal Dassy als afgevaardigde van de koning.

In de tuin achter het huis van de overledene wordt op dit ogenblik het museum Felix De Boeck opgetrokken. Hijzelf kon de opening niet meer meemaken. „Men is aan de bouw begonnen”, zei de zieke kunstschilder, „Ik weet nu dat het er komt en dat is het belangrijkste.”

—Jo.S.